

ДЕРЖАВНА ПОДАТКОВА СЛУЖБА УКРАЇНИ

ЛИСТ

від 11.04.2012 р. N 6445/16/10-1113/1601

Про надання податкової консультації

Державна податкова служба України за результатами розгляду вашого запиту від 24.02.2012 N 4/02 стосовно практичного застосування окремих положень статті 60 Податкового кодексу України (далі - Кодекс) та статті 6 Закону України від 21.12.2000 N 2181-III "Про порядок погашення зобов'язань платників податків перед бюджетами та державними цільовими фондами" (далі - Закон N 2181-III) повідомляє наступне.

Частиною 2 статті 19 Конституції України визначено, що органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Спеціальним законом з питань оподаткування, який установлює порядок погашення зобов'язань юридичних або фізичних осіб перед бюджетами та державними цільовими фондами з податків і зборів (обов'язкових платежів) є Закон N 2181-III, статтею 5 якого визначено порядок узгодження сум податкових зобов'язань, оскарження рішень контролюючих органів та визначення податкового боргу.

Пунктом 5.2 статті 5 Закону N 2181-III зазначено момент узгодження податкового зобов'язання, визначеного контролюючим органом, зокрема останнє вважається узгодженим у день отримання платником податків податкового повідомлення, за винятком випадків його оскарження.

В разі закінчення процедури апеляційного узгодження суми податкового зобов'язання у встановленому Законом N 2181-III порядку, платник податків зобов'язаний самостійно погасити таку узгоджену суму, а також пеню та штрафні санкції за їх наявності протягом десяти календарних днів, наступних за днем такого узгодження.

У випадку несплати платником податків в установлені Законом України N 2181-III строки узгодженого податкового зобов'язання, останнє набуває статусу податкового боргу, відносно якого застосовуються заходи з погашення, передбачені статтями 6 та 10 даного Закону, у тому числі надсилаються податкові вимоги згідно з пунктом 6.2.1 зазначеної статті.

Водночас, відповідно до підпунктів 6.4.1, 6.4.4 пункту 6.4 статті 6 Закону податкові повідомлення або податкові вимоги вважаються відкликаними, якщо рішення контролюючого органу про нарахування суми податкового зобов'язання або стягнення податкового боргу скасовується чи змінюється судом, у день отримання платником податків відповідного рішення суду.

Положеннями статті 223 КАС України передбачено повноваження суду касаційної інстанції за наслідками розгляду касаційної скарги, зокрема останній скасовує судові рішення судів першої та (або) апеляційної інстанцій і направляє справу на новий судовий розгляд, у тому числі якщо встановлено порушення норм матеріального чи процесуального права, що призвели або могли призвести до неправильного вирішення справи (питання) і не можуть бути усунені судом касаційної інстанції (наприклад, докази досліджено з порушенням встановленого законом порядку).

Скасування рішення означає втрату ним чинності та поновлення правовідносин, що існували до вказаного моменту та дії актів, що ним скасовані.

Згідно частини 5 статті 254 КАС України постанова або ухвала суду апеляційної чи касаційної інстанції за наслідками перегляду, постанова Верховного Суду України набувають законної сили з моменту проголошення.

Постанова або ухвала суду, яка набрала законної сили, є обов'язковою для осіб, які беруть участь у справі, для їхніх правонаступників, а також для всіх органів, підприємств, установ та організацій, посадових чи службових осіб, інших фізичних осіб і підлягає виконанню на всій території України (ст. 255 КАС України).

Статтею 257 КАС України вказано, що судові рішення, яке набрало законної сили або яке належить виконати негайно, є підставою для його виконання.

Отже, у випадку скасування судом касаційної інстанції рішень судів першої та апеляційної інстанцій, якими задоволено позовні вимоги платника податків щодо скасування податкових повідомлень-рішень у цілому, відсутні підстави для прийняття нових з огляду на те, що поновлюються останні.

Що стосується норм Кодексу, то положеннями останнього та Порядком направлення органами державної податкової служби податкових повідомлень-рішень платникам податків, затвердженим наказом ДПА України від 22.12.2010, зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 30.12.2010 за N 1440/18735, так як і приписами Закону N 2181 (*втратив чинність 01.01.2011*), не передбачено підстав для винесення нового податкового повідомлення-рішення у випадку скасування судом касаційної інстанції рішень судів попередніх інстанцій, якими у повному обсязі задоволено позовні вимоги платника податків та скасовано податкові повідомлення-рішення.

Податкові вимоги ж надсилаються у разі виникнення обставин, передбачених статтею 59 Кодексу, зокрема при несплаті платником податків узгодженої суми грошового зобов'язання в установлені законодавством строки.

Заступник Голови

А. П. Ігнатов